

som i dag findes i dansk lovgivning, bygger med undtagelse af sølovens § 169 alle på internationale konventioner, og de opretholdes derfor med hjemmel i konventionens art. 21. Sølovens § 169, som kun til dels bygger på internationale konventioner, men i øvrigt er led i en ensartet nordisk lovgivning, kan opretholdes i kraft af den specielle hjemmel i den til konventionen knyttede protokol.

§ 1, stk. 3, indebærer, at 1964-loven om internationale løsørekøb opretholdes uændret. Dette gælder dog kun for andre køb end forbrugerkøb, idet det foreslås at undtage forbrugerkøb fra 1964-lovens anvendelsesområde, således at disse køb herefter vil være omfattet af konventionen, specielt dennes art. 5, jfr. bemærkningerne til lovforslaget § 3. Også de køb, som allerede i dag er undtaget fra 1964-lovens anvendelsesområde, jfr. lovens § 1, stk. 2, litra a-c, vil blive omfattet af konventionens regler. For de køb, som fortsat vil være omfattet af 1964-loven, vil konventionens regler supplere 1964-lovens i det omfang, et retsspørgsmål er reguleret i konventionen, men ikke i loven. Eksempelvis vil konventionens art. 9 om gyldighed med hensyn til form og den i art. 11 indeholdte regel om påberåbelse af manglende handleevne også finde anvendelse på køb omfattet af 1964-loven, jfr. dennes § 2.

Udover 1964-loven om internationale løsørekøb findes i gældende dansk lovgivning navnlig en række lovvalgsregler inden for transportretten. Foruden sædvanlige lovvalgsregler forekommer her også bestemmelser, som har form af en ufravigelig fastlæggelse af anvendelsesområdet for samtlige eller visse af lovens regler. Også sådanne bestemmelser må i denne forbindelse opfattes som lovvalgsregler, som i medfør af § 1, stk. 3, har forrang frem for konventionens regler. I øvrigt vil konventionens art. 7, stk. 2, føre til samme resultat, idet sådanne bestemmelser er udtryk for, at de ufravigelige regler inden for området skal anses for »internationalt præceptive«, jfr. bemærkningerne til art. 7, stk. 2.

§ 1, stk. 3, indebærer endvidere, at konventionens bestemmelser automatisk viger, såfremt der senere gennemføres særlige lovvalgsregler for specielle områder inden for kontraktretten, f.eks. i forbindelse med en eventuel dansk ratifikation af Haagerkonventionen af 1978 om »mellemandsforhold«. Noget andet er, at der ved senere gennemførelse af særlige lovvalgsregler inden for konventionens område vil påhvile den danske stat en folkeretlig forpligtelse til at iagttage den i konventionens art. 23 og 24 foreskrevne konsultationsprocedure, jfr. de almindelige bemærkninger pkt. 3.

Til § 2

Hvis en stat omfatter flere territoriale enheder – delstater, landsdele m.v. – og hvis disse har forskellige retsregler vedrørende kontraktlige forpligtelser, skal konventionens lovvalgsregler som udgangspunkt anvendes ved afgørelsen af, hvilken enheds regler der skal anvendes. Dette fremgår af art. 19 sammenholdt med art. 1, stk. 1, og det gælder ubetinget i tilfælde, hvor spørgsmålet opstår for en domstol i en anden stat, jfr. bemærkningerne til art. 1, stk. 1. Er der alene tale om valg mellem lovene i forskellige territoriale enheder inden for samme stat – dvs. udelukkende om en såkaldt interprovinsiell lovkonflikt – følger det derimod af art. 19, stk. 2, at den pågældende stat ikke er forpligtet til at anvende konventionens lovvalgsregler.

Da der inden for kontraktretten i et vist omfang gælder forskellige retsregler i henholdvis Færøerne, Grønland og den øvrige del af den danske stat, vil der inden for konventionens område kunne opstå interprovinsielle lovkonflikter for danske domstole. Det er derfor nødvendigt at tage stilling til, hvorvidt konventionens regler skal anvendes på danske interprovinsielle lovkonflikter.

Under hensyn til, at konventionens regler forekommer tilfredsstillende også for så vidt angår interprovinsielle lovkonflikter, foreslås det med § 2 udtrykkeligt at foreskrive, at konventionens regler tillige skal anvendes på sådanne lovkonflikter. Betydningen af § 2 vil være begrænset, da de fleste regler inden for kontraktretten også gælder for Færøerne og Grønland. Interprovinsielle lovkonflikter vil formentlig navnlig kunne opstå i tilfælde, hvor nyere lovgivning, f.eks. forbrugerbeskyttelseslove, endnu ikke er sat i kraft for Færøerne og/eller Grønland.

Konventionens bestemmelser skal kun anvendes »i samme omfang som nævnt i § 1«. Heri ligger, at konventionens bestemmelser, jfr. § 1, stk. 1, skal anvendes på interprovinsielle lovkonflikter i samme omfang som på internationale lovkonflikter, jfr. herved § 1, stk. 2 og 3. I det omfang, der i andre retsforskrifter er fastsæt særlige lovvalgsregler for internationale lovkonflikter, skal konventionens regler således heller ikke anvendes på interprovinsielle lovkonflikter. Man har ikke fundet anledning til at tage stilling til, hvorvidt de eksisterende særlige lovvalgsregler vil kunne anvendes analogt på interprovinsielle lovkonflikter. Der må dog gælde en formodning herfor, hvilket navnlig har betydning for så vidt angår lovvalgsreglerne i 1964-loven om internationale løsørekøb.